

ralui Lui și purtînd toate cu graiul puterii Lui, pren El curățire făcînd păcatelor noastre, au șezut de-a dreapta mării întru ceale înalte. Cu atîta mai bun făcîndu-Să decît îngerii, cit mai usebit decît ei au moștenit nume. Căci căruia den îngeri au zis vreodinioară: „Fiiul meu ești Tu; Eu astăzi am născut pre Tine“? Și iarăș: „Eu voi fi Lui în loc de părinte și El va fi Mie în loc de Fiu“? Și iară, cînd va băga pre Cel dențiu născut în lume, zice: „Și să să închine Lui toți îngerii lui Dumnezeu!“ Și adecă cătră îngeri zice: „Cela ce face pre îngerii Lui duhuri și pre slujitorii Lui pară de foc“. Iară cătră Fiu: „Scaunul Tău, Dumnezeuale, în veacul veacului; toiagul dreptății, toiagul împărăției Tale. Îndrăgit-ai dreptatea și ai urît fărădelegea; pentru aceea uns-au pre Tine Dumnezeu, Dumnezeul Tău, cu untul-de-lemnul bucuriei, mai mult decît părtașii Tăi“. Și: „Tu de-nceput, Doamne, pămîntul ai întemeiat; și faptele mînilor Tale sint ceriurile. Acealea vor peri, iară Tu rămii; și toți ca o haină să vor vechi; Și ca o îmbrăcăminte vei învâli pre ei și să vor schimba; iară Tu tot acelaș ești și anii Tăi nu să vor sfiși“. Și cătră carele dentru îngeri au zis vreodinioară: „Șazi de-a dreapta Mea, pînă unde voi pune pre vrăjmașii Tăi căpătîiu picioarelor Tale“? Au nu toți sînt slujitoare duhure, spre slujbă trimițîndu-se pentru ceia ce vor să moște-nească mîntuire?

CAP II

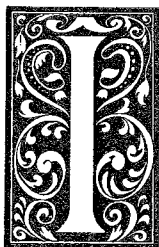

1 **P**entru aceea trebuie mai mult voi să luați aminte la cealea ce s-au auzit, ca să nu ne scurăm. Pentru că, 2 de vreme ce cel ce e pren îngeri grăit cuvînt fu adevérit, și toată călcarea și neascultarea de cuvinte au luat pre judecată răsplătire, Cum noi vom 3 scăpa negrijindu-ne de o mîntuire ca aceasta, carea, începătură luînd a să grăi de Domnul, de cei ce au auzit la noi s-au adevărat, Împreună mărturisînd Dumnezeu cu seamne 4 și cu minuni și cu multe fealiuri de puteri și cu ale Duhului Svînt împărțeale, după a Lui voie. Pentru că nu îngerilor au supus lumea cea viitoare, pentru carea grăim. 5 Și mărturisi oareunde oarecine zicînd: „Ce iaste omul, de pomenești de el, au fiiul omului, de-l socotești pre el? Micșorat-ai pre el puțin oarece decît îngerii, cu mărire și cu cinste ai cununat pre el și l-ai pus pre el preste lucrurile mînilor tale: Toate le-ai 6 supus dedesuptul picioarelor lui“. Pentru că supuînd lui toate, nemică n-au lăsat lui nesupus. Ce acum încă nu vedem la 7 el toate supuse. Iară pre „Cel puțin 8 9

CEA CĂTRĂ EVREI
CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

1 **I**n multe părți și în multe chipuri de demult Dumnezeu grăind părinților pren proci, la svîrșitul zilelor acestora au grăit noao întru Fiiul, Pre Carele au pus moștenitoriu tuturor, pren Carele și veacii au făcut. 2 Care; fiind zare mării și însămănare sta-

oarece decît îngerii micșorat“ vedem, pre Iisus, pentru patima morții, „cu mărire și cu cinste încoronat“, ca cu darul lui Dumnezeu pentru toți să guste moartea. Pentru că să cădea Lui, pentru Carele sînt toate și pren Carele-s toate, pre mulți fii în mărire aducînd, pre Începătorii mîntuirii lor, pren patime a-L săvîrși. Pentru că Cela ce svințește și cei ce svințescu dentru Unul sînt toți, pentru care lucru nu să rușinează a-i chema pre ei frați, Zicînd: „Voiu spune numele Tău fraților Mieci, în mijlocul adunării lăuda-Te-voiu“. Și iarăș: „Eu voiu fi nădejduind spre El“. Și iarăș: „Iată Eu și copiii care Mi-au dat Mie Dumnezeu!“ Deci, de vreme ce copiii au avut împreunare de trup și de sînge, și El aseamene au avut parte de aceeași, ca pren moarte să surpe pre cel ce are tîria morții, adecă pre diavolul, Și va mîntui pre aceia cîți cu frica morții în toată viața supuș era robii. Pentru că nu cu adevărat de îngeri să apucă, ce de sămînța lui Avraam să apucă. Pentru aceea datori era fraților a Să asămăna, ca milostiv să fie și credincios arhiereu întru ceale ce-s cătră Dumnezeu, ca să curățască păcatele norodului. Pentru că, întru carea au pătimit El ispitindu-Se, poate celor ce să ispitesc a ajutori.

CAP III

Pentru aceea, frați sfinți, ai chemării cerești părtași, socotiți pre Apostolul și Arhiereul mărturisirii noastre, pre Hristos Iisus. Credincios fiind Celuia ce au făcut pre El, după cum și Moisi întru toată casa Lui. Pentru că de mai multă mărire Acesta decît Moisi S-au învrednicit, întru cît mai multă cinste are decît casa cela ce au lucrat pre ea. Pentru că toată casa să lucrează de oarecarele, iară Cela ce toate au lucrat e Dumnezeu. Și Moisi au fost „credincios întru toată casa Lui, ca o slugă, spre mărturie celor ce să vor grăi. Iară Hristos, ca un Fiiu în casa Lui; Căruia casă sîntem noi, de vom ținea îndrăznirea și lauda nădejdi pînă la săvîrșit adeverită. Pentru aceea, după cum zice Duhul cel Sfînt: „Astăzi de veți auzi glasul Lui, Nu întăriți inimile voastre, ca și la amărăciune, în ziua ispitirii în pustiiu, Unde au ispitit pre Mine părinții voștri, ispititu-M-au și au văzut lucrurile Meale 40 de ani! Pentru aceea mîhnitu-M-am spre ruda aceea și ziș: ‘Pururea să rătăcesc cu inima, iară ei n-au conoscut căile Meale!’ Cum M-am jurat întru urgia Mea: ‘De vor întra la odihna Mea!’“ Vedeți, fraților, ca nu cîndai va fi în vreunul den voi inimă vicleană, de necredință, ca să să despartă de la Dumnezeu cel viu. Ce vă mîngîiați înșivă în toate

zilele pînă unde să va chema „ziua de astăzi“. ca să nu se învîrtoșeze neștine dentru voi cu înșălăciunea păcatului. Pentru că părtași ne-au făcut lui Hristos, de vom ținea începătura stării pînă la săvîrșit adeverită, Zicînd: „Astăzi de veți auzi glasul Lui, nu învîrtoșați inimile voastre, ca întru amărăciune“. Pentru că oare carii auzind au amărit? Ce nu toți ceia ce au ieșit den Eghipt pren Moisi? Și la carii S-au scîrbit 40 de ani? Au nu la cei ce au greșit, căroră oasele au căzut în pustiiu? Și căroră au jurat ca să nu între în odihna Lui, fără numai celor ce n-au ascultat? Și vedem că n-au putut să între pentru necredința.

CAP IV

Să ne teamem dară ca nu cîndai, lăsîndu-se făgăduință a întra la odihna Lui, de să va părea neștine dentru voi a scăpa. Pentru că sîntem bine-vestiți, precum și aceia; ce n-au folosit acelora cuvîntul auzirei, nefiind amestecați cu credința celor ce au auzit. Pentru că întrăm la „odihnă“, ceia ce am crezut, precum au zis cum: „M-am jurat întru urgia Mea, de vor întra la odihna Mea!“ Măcară că lucrurile den izvodirea lumii făcîndu-se. Că au zis oareunde pentru a șaptea zi așa: „Și odihni Dumnezeu în ziua a șaptea de toate lucrurile Lui“. Și întru aceasta, iarăș: „De vor întra la odihna Mea!“ Deci, de vreme ce lipsesc oarecarii a întra la ea și cei ce întiiu s-au bine-vestit n-au intrat, pentru neascultare, Iarăș pre oarecare zi rînduiaște: „Astăzi“, întru David zicînd, după atîta vreme, după cum s-au grăit: „Astăzi de veți asculta glasul Lui, nu întăriți inimile voastre!“ Pentru că, de vreme ce pre ei Iisus au odihnit, nu ar grăi după aceasta pentru altă zi. Iată dară, au rămas sîrbarea sîmbetei nărodului lui Dumnezeu. Pentru că cela ce au intrat la odihna Lui, și el au odihnit despre lucrurile lui în ce chip și de la ale Sale, Dumnezeu. Deci să sîrguim să întrăm la acea odihnă, ca nu întru aceeaș pildă a neascultării neștine va cădea. Pentru că viu iaste cuvîntul lui Dumnezeu și lucrătoriu și mai tăios decît toată sabia cu doao ascuțite: și ajungînd pînă la împărțala sufletului și a duhului și a mădulărilor și a măduhăi și judecătoriu aducerilor-aminte și gîndurilor inimii. Și nu iaste zidire nevăzută înaintea Lui, ce toate goale și descoperite la ochii Lui, cătră Carele ni-e noao cuvîntul. Avînd, drept aceea, Arhiereu mare, care au trecut pren ceriuri, pre Iisus, Fiiul lui Dumnezeu, să ținem mărturisirea. Pentru că nu avem Arhiereu neputînd să iarte slăbiciunile noastre, și ispi-

tit întru toate, după asămănare, fără de
16 păcat. Să venim dară cu îndrăzneală la
scaunul darului, ca să luom milă și har să
aflăm, la bună vreme ajutoriu.

CAP V

1 **I**ntreu că tot arhiereul dentru oa-
meni luîndu-se, pentru oameni să
pune, pentru ceale ce sînt spre
Dumnezău, ca să aducă daruri și
2 jîrtve pentru păcate, A îngădui
putînd celor ce nu știu și rătăcesc, de vreme
3 ce și el are slăbiciune. Și pentru aceasta
datoriu e, precum pentru norod, așa și pen-
4 tru el să aducă pentru păcate. Și nu-ș
ia lui neștine cinstea, ce cel ce să cheamă
5 de Dumnezeu, precum și Aaron. Așa și
Hristos, nu pre El au mărit a Să face Arhie-
reu, ce Cela ce au grăit cătră El: „Fiiul Meu
ești Tu, Eu astăzi am născut pre Tine“.
6 Precum și într-alt loc zice: „Tu ești preot în
veaci, după rînduiala lui Melhisedec“.
7 Carele în zilele trupului Lui, rugăciuni și rugi
cătră Cela ce putea să-L mîntuiască pre El
den moarte cu strigare tare și lacrimi adu-
8 cînd și ascultîndu-Se de teamere, Măcară
că era Fiiu, învăță ascultarea dentru ceale ce
9 au pățit. Și săvîrșindu-Se, fu celor ce
ascultă Lui, tuturor, pricină de mîntuire
10 veacinică, Chemîndu-Se de Dumnezău
„Arhiereu, după rînduiala lui Melhisedec“.
11 Pentru carele mult iaste noao cuvîntul și cu
greu tălmăcit a-l zice, de vreme ce zăbav-
12 nici v-ați făcut cu auzirile. Pentru că da-
tori fiind a fi învățători pentru vreme, ia-
răși vă trebuie a învăța pre voi carele-s sti-
hiile începutului cuvintelor lui Dumnezău
și v-ați făcut trebuindu-vă lapte, și nu
13 hrană întemeiată. Pentru că tot cela ce
are parte de lapte neispitit e de cuvîntul
14 dreptății, căci că pruncu iaste. Iară celor
desăvîrșit iaste cea întemeiată hrană, celor
ce pren deprindere simțirile sînt învățate
cătră aleagerea binelui și răului.

CAP VI

1 **I**ntreu aceea, lăsînd cuvîntul înce-
păturii lui Hristos, spre săvîrșire
să ne aducem, nu iarăș temelie pu-
înd pocăinții de la lucruri moarte
2 și credinții spre Dumnezău, Învă-
țaturii botezurilor și a punerii mînilor și
3 învierii morților și judecății veacinice. Și
aceasta vom face, de va rîndui Dumnezău.
4 Pentru că peste puțință iaste cei ce, de odată
să vor lumina și vor gusta darul cel ceres-
5 cu, și parte avînd den Duhul Sfînt Și
gustînd cel bun al lui Dumnezău graiu
6 și puterile veacului celui viitoriu, Și
scăzînd, iarăși să să innoiască la pocă-
întă, răstignind întru eiși pre Fiiul lui
7 Dumnezău și batjocorind. Că pămîntul,

carele bea ploaia, cea ce preste el de multe
ori vine, și naște iarbă de folos la dînșii
pentru carii să și lucrează, priimește bla-
gosloveniile de la Dumnezău. Și scoțînd 8
spini și ciulini, neispitit e și de blestem
aproape, al căruia e săvîrșitul spre ardere.
Iară ne-am adevărit pentru voi, iubiților, 9
ceale mai bune și care să țin de mîntuire,
măcară că și așa grăim. Pentru că nu e 10
nedirept Dumnezău, să uite lucrul vostru și
osteneala dragostii carea ați arătat la numele
Lui, carii ați slujit sfinților și slujind sînteți.
Și pohtim fieștecarele dentru voi acesteăș 11
a arăta sîrguială, cătră adevărea nădejdi
pînă la săvîrșit, Ca nu zăbavnici să vă 12
faceți, ce asămănători celor ce pren cre-
dință și pren răbdarea mîniei moștenesc
făgăduințele. Pentru că lui Avraam făgă- 13
duindu-Se Dumnezău, de vreme ce spre ne-
mic alt mai mare avea a Să jura, jură-Se
asupra Lui, Zicînd: „Cu adevărat blagoslo- 14
vind blagoslovi-te-voiu și înmulțind înmulți-
te-voi“. Și așa, îndelung răbdînd, au 15
dobîndit făgăduința. Pentru că oamenii 16
asupra celui mai mare să jură, și săvîrșitul
a toată pricea lor, spre adevărință, iaste
jurămîntul. Întru carea, mai mult vrînd 17
Dumnezău să arate moștenitorilor făgădu-
inței neschimbarea sfatului Lui, au pus la
mijloc jurămînt; Ca pren doao lucruri 18
nemutate, întru carele cu neputință iaste a
minți Dumnezău, tare mîngiare să avem cei
ce am scăpat a ne ținea de nădejdea ce e 19
înainte, Pre carea ca un fier de corabie
avem sufletului, negreșit și adevărit, și carea
întă în cea mai denlăuntru de catapeteazmă,
20 Unde înainte-alergătoriu pentru noi au întrat
Iisus după obiceiul lui Melhisedec, arhiereu
făcîndu-Se în veac.

CAP VII

1 **I**ntreu că acesta Melhisedec, împă-
ratul Salimului, preotul lui Dum-
nezău celui Preaînalt, cela ce au
întimpinat pre Avraam întorcîndu-
se de la tăiare împăraților și au
2 blagoslovit pre el, Căruia și a zece au
împărțit Avraam dentru toate, întfîu înțele-
gîndu-se „împăratul dreptății“, iară apoi și
3 „împăratul Salimului“, care iaste „împăra-
tul păcii“, Fără tată, fără mumă, fără
semenție, nici începătură de zile, nici săvîr-
șire de viață avînd, ce asămănat Fiiului lui
Dumnezău, rămîne preot în veac. Cău- 4
tați dară întru citu e acesta, căruia și zeciua-
iale patriarhul Avraam au dat dentru începă-
turile prăzii! Și cei den fiii lui Levi carii 5
iau preoția poruncă au a zeciuii nărodul după
leage, adecă pre frații lor, măcară că au ieșit
den mijlocul lui Avraam. Iară cela, ce 6

CAP VIII

nu să rudeaște dentru ei, au zeciuit pre Avraam, și pre cela ce are făgăduințele au blagoslovit. Și fără de nici o price, cel mai mic de cel mai bun să blagosloveaște. Și aicea zeciuiale murind oamenii iau; și acolo, mărturisindu-se că trăiaște. Și după cum iaste cuvînt să zicem, pre Avraam, și Levi, cela ce ia zeciuiale, s-au zeciuit; Pentru că încă în mijlocul tătîneașă era cînd îl întimpină pre el Melhisedec. Deci, de era săvîrșirea pre cea leviticească preoție — că nărodul preste ea era legiuit —, de ce treabă dară încă „după obiceiul lui Melhisedec“ altul să să scoale preot, și nu după obiceiul lui Aaron să să zică? Pentru că, mutîndu-să preoția, de nevoie și a legii mutare să face. Pentru că de Carele să zicu aceastea de alt neam are parte, de la carea nimenea s-au apropiat lîngă jîrtăvnic. Pentru că aiave iaste că den Iuda au răsărit Domnul nostru, la care neam nemică pentru preoție Moisi au grăit. Și mai vîrtos încă arătat iaste, de vream ce, după asămăreaarea lui Melhisedec, să scoală alt preot, Carele nu după legea poruncii trupești s-au făcut, ce după putearea vieții cei nestrucate. Pentru că mărturiseaște că „Tu ești preot în veac, după rînduiala lui Melhisedec“. Pentru că nebăgare de samă să face înainte-mergînd poruncă, pentru a ei slăbiciune și nefolos — Că nemică n-au săvîrșit legea — ce întrare iaste a mai buneii nădejdi, pre carea ne apropiem la Dumnezău. Și după cît iaste nu fără de jurămînt — pentru că aceia fără de jurămînt sînt preoți făcuți, Iară Acesta, pre facere de jurămînt, pre Cela ce zice cătră El: „Juratu-S-au Domnul și nu Se va căi: Tu ești preot în veac, după rînduiala lui Melhisedec“ — Cu atîta a mai buneii făgăduințe chezaș fu Iisus. Și cei mai mulți sînt făcuți preoți, pentru că cu moarte să opresc ei a rămînea. Iară Acesta, căci rămînea El în veac, are preoția nepetrecătoare. Pentru aceea și a mîntui desăvîrșit poate pre cei ce vin pre El la Dumnezău, pururea trăind ca să Să roage pentru ei. Pentru că ca Acesta noao să cuviniia Arhiereu: preacuvios, fără de răutate, nepîngărit, osebit de cei păcătoși și mai înalt decît ceriurile făcîndu-Se; Carele nu are în toate zilele nevoie, ca arhieriei, a aduce mai înainte pentru ale lui păcate jîrtve, apoi pentru ale norodului; pentru că aceasta au făcut de o dată, pre El aducîndu-Se. Pentru că legea pre oameni pune arhieriei, avînd slăbiciune; iară cuvîntul jurămîntului cel după lege, pre Fiul, în veac desăvîrșit.

i, cap preste aceastea ce zicem, pre unul ca Acesta avem Arhiereu, Carele au șăzut de-a direapta scaunului Mărimiei în ceriuri, Sfinților poslușnic și cortului celui adevărat, carele l-au întins Domnul, și nu om. Pentru că tot arhiereul ca să aducă daruri și jîrtve să pune; pentru aceea trebuie să aibă ceva și Acesta, care va aduce. Că de ar fi pre pămînt, nice ar fi preot, fiind preoți ceia ce aduc darurile după lege, Cari la pilde și la umbră slujăsc celor cerești, după cum s-au zis lui Moisi de la Dumnezău, vrînd să facă cortul, pentru că „Caută — zice — să faci toate după pilda cea ce ți s-au arătat ție în munte“. Iară acum mai osebită slujbă au nemerit, cu cît și mai buneii făgăduințe iaste împăcătoriu, carea spre mai bună făgăduință s-au legiuit. Că de ar fi fost aceea dentîiu fără prihană, nu cei de a doua s-ar cerca loc. Pentru că, muștrînd pre ei, zice: „Iată, zile vor veni — zice Domnul — și voi săvîrși spre casa lui Israil și spre casa Iudei făgăduință noao; Nu după făgăduința carea am făcut părinților lor, în ziua cînd i-am apucat pre ei de mîna lor a scoate pre ei den pămîntul Eghiptului. Căci ei n-au rămas în făgăduința Mea, și Eu n-am grijit de ei — zice Domnul —, Căci această făgăduință carea voi pune casei lui Israil după zilele acelea — zice Domnul — dînd legile Meale în cugetele lor, și la inimile lor voi scrie pre eale; și voi fi lor întru Dumnezeu și ei vor fi Mie întru norod. Și nu vor învăța fieștecarele pre oroșanul lui și fieștecarele pre fratele lui, zicînd: ‘Cunoaște pre Domnul!’“, căci toți vor ști pre Mine, de la mic pînă la marile lor. Căci blind voi fi spre strîmbătățile lor, și de păcatele lor și de fărădelegile lor nu-M voi mai aduce aminte“. Zicînd „cea noao“, au vechit pre cea dentîiu; iară ce să învecheaște și îmbătrîneaște aproape e de perire.

CAP IX

vea, drept aceea, și cel dentîiu cort dreptăți de slujbă și sfințirea cea lumească. Pentru că cortul cel dentîiu s-au gătit, întru carele sfeașnicul și masa și punerea înainte a pînilor, carea să zice Sfinte; Iară după a doua catapetează, cortul cela ce să cheamă Sfintele Sfintelor, Cădealniță de aur avînd și secriiul făgăduinții, acoperit de toate părțile cu aur, întru care era vadra de aur avînd manna și toiagul lui Aaron, cel ce au odrăslit, și leaspezile făgăduinții. Iară deasupra lui, heruvimii slavei, umbrind preste acoperemînt. Pentru carele nu iaste acum a zice pre amăruntul. Și

acestea așa fiind lucrate, la cortul cel dentiiu pururea întra preoții, slujbele făcînd.

7 Iară la cel de al doilea, o dată într-un an, singur arhiereul, nu fără de sînge, carele aducea pentru dînsul și pentru neconștințele norodului. Aceasta arătînd Duhul cel Sfînt că încă să nu se fie arătat calea sfinților, avînd încă stare cortul cel dentiiu,

9 Care e pildă la vremea de acum, după carea daruri și jirtve să aduc, neputînd după știință să săvîrșască pre cela ce slujește,

10 Numai pren mîncări și băuturi și în multe fealiuri de botezuri și îndireptări de trup, pînă la tocmirea vremii aflîndu-se. Iară Hristos venind Arhiereu celor viitoare bună-tăți, pren cel mai mare și mai desăvîrșit cort, nefăcut de mîna, adecă nu la aceștia zidiri, Nici pren sînge de țapi și de viței, ce prent-al Său sînge întră de o dată la ceale sfînte, veacinică mîntuire aflînd.

13 Pentru că, de vreme ce sîngele juncilor și țapilor și cenușa juncii, stropind pre cei ce-s împreună, sfințește, cătră a trupului curățire, Cu cît mai vîrtos sîngele lui Hristos, carele pren Duh veacinic pre El au adus fără prihană lui Dumnezeu, va curăți știința voastră den faptele ceale moarte, ca să slujiți la Dumnezeu viu! Și pentru aceea făgăduinții noae Împăcătoriu iaste, ca făcîndu-se moartea spre mîntuirea greșalelor ce au fost în legea dentiiu, făgăduința moștenirii cei de veaci să o ia cei che-mați. Pentru că, unde e făgăduință, moarte să cuvine a fi celui ce face făgăduința. Pentru că făgăduința e spre morți adevărată, de vreme ce niciodinioară poate, cînd trăiaște cel ce face făgăduința. Pentru aceea nici cea dentiiu fără de sînge s-au înnoit. Pentru că grăindu-se de Moisi toată porunca după lege la tot norodul, luînd sîngele vițelilor și țapilor, cu apă și lînă roșie și cu isop, și cartea aceasta, și tot norodul au stropit, Zicînd: „Acesta e sîngele făgăduinții care au poruncit cătră voi Dumnezeu“. Și cortul și toate vasele slujbei cu sîngele așijderilea le-au stropit. Și mai toate cu sînge să curățescu, după lege; și fără vărsare de sînge nu să face iertare. Deci trebuie pildele celor den ceriuri cu aceste a să curăți, iară ceale cerești cu mai bune jirtve decît aceste.

24 Pentru că nu în sfînte făcute de mîni au întrat Hristos, pildă celor adevărate, ce într-acesta ceriu, acum să Să arate feații lui Dumnezeu pentru noi. Și nici ca de multe ori să aducă pre El, după cum arhiereul întră în ceale sfînte, pre an, cu sînge striin; De vreme ce s-ar fi căzut El de multe ori a pătîmi, den izvodirea lumii, iară acum, o dată, la săvîrșirea veacurilor, spre lepădarea păcatului pren jirtva Lui S-au arătat. Și, după

cum iaste rînduit oamenilor o dată a muri, iară după aceasta judecata e, Așa și Hristos, o dată aducîndu-Se ca a multora păcate a rădica, de al doilea, fără de păcat Să va arăta celor ce pre El așteaptă spre mîntuire.

CAP X

1 Pentru că Leagea, avînd umbra bună-tăților celor viitoare, iară nu acestaș chipul lucrurilor, cu acesteăș jirtve, carele aduc pururea pre an, niciodinioară poate pre cei ce să apropie să-i facă desăvîrșit; De vreme ce s-ar fi încetatu aducîndu-se, pentru că nici o conștință ar mai avea de păcate, ceia ce slujescu, o dată fiind curățiți? Ce întru eale pomenire e păcatelor preste an; Pentru că cu neputință iaste sînge de tauri și de țapi să rădice păcatele. Pentru aceea, întrînd în lume, zice: „Jirtvă și prinos n-ai vrut, iară trup Mi-ai întemeiat; Ardere-de-tot și pentru păcat n-ai binevrut. Atuncea am zis: ‘Iată, viu (într-un căpătîiaș de carte scrisu-s-au pentru Mine), ca să facu, Dumnezăule, voia Ta’“. Mai sus zicînd că „jirtvă și prinos și arse-de-tot și pentru păcat n-ai vrut, nici bine Ț-au părut“ (carele după Leage să aducu), Atuncea zise: „Iată, viu, ca să facu, Dumnezăule, voia Ta“. Rădică pre cea dentiiu ca să puie pre a doae. Întru care „voie“ sfințiți sîntem pren prinosul trupului lui Iisus Hristos, de o dată. Și tot preotul stă în toate zilele slujind și aceleași de multe ori aducînd jirtve, carele niciodinioară pot ca să curățescă păcatele. Iară El, o jirtvă aducînd pentru păcat, pururea au șazut în direapta lui Dumnezeu, De acii înainte așteptînd pînă să vor pune vrăjmașii Lui supt talpele picioarelor Lui. Pentru că cu un prinos au săvîrșit în veaci pre cei ce să sfințescu. Și mărturisește noae și Duhul cel Sfînt Că, după ce au zis mai nainte: „Acesta e legătura carea voiu pune cătră ei după zilele acealea — zice Domnul —, dînd legile Meale întru inimile lor și în cugetele lor scrie-voiu pre eale, Și de păcatele lor și de fărădelegile lor nu voiu mai pomeni“. Și, unde e iertare de acestea, nu mai iaste prinos pentru păcat. Avînd drept aceea, fraților, îndrăznire la întrarea sfîntelor cu sîngele lui Iisus, Carea au înnoit noae cale proaspătă și vie pren acoperemînt, adecă trupul Lui, Și preot mare spre casa lui Dumnezeu, Să ne apropiem cu adevărată inimă, întru adevărire de credință, fiind stropiți la inimi de știință rea și scâlțați la trup cu apă curată, Să ținem mărturisirea nădejdiei neclintită, pentru că credincios e Cela ce au făgăduit, Și să socotim unul pre a-

25 Ialt spre îndemnare de dragoste și de fapte
bune, Nepărăsind adunarea lor, cum iaste
26 obiceiul la oarecarii, ce rugînd, și cu atît
mai vîrtos, cu cît vedeți apropiindu-se ziua.
27 Pentru că, de bunăvoie greșind noi după ce
am luat conoștința adevărului, n-au mai ră-
28 mas pentru păcat jîrtvă, Iară înfricoșată e
oarecarea așteptare de judecată și a focului
rîvnă vrînd să mînînce pre cei împotrivi-
29 nici. Lepădînd neștine leagea lui Moisi, fără
de îndurări, pre doao au trei mărturii, moare.
30 Cu cît mai vîrtos socotiți cu mai rea certare
să să învrednicească cela ce pre Fiiul lui
Dumnezău Îl va călca și sîngele făgăduinții
spurcat socotindu-l, întru carele s-au sfințit,
31 și Duhul darului ocărînd? Pentru că știm
pre Cela ce au zis: „A mea e izbîndirea, Eu
voiu răsplăti —zice Domnul; și iarăși—
32 Domnul va judeca pre norodul Lui“.
Înfricoșat lucru iaste a cădea în mîinile lui
33 Dumnezău celui viu! Și vă aduceți aminte
de zilele ceale de mai nainte, întru carele,
luminîndu-vă, multă răbdare ați suferit de
34 patime: De o parte cu ocări și cu neca-
zuri fiind în priveală, și de altă parte făcîndu-
vă părtași celor ce petrec așa. Pentru că
și cu legăturile mele împreună ați pătimit,
și jăfuirea averilor voastre cu bucurie ați
priimit, cunoscînd a avea voao mai bună
35 avere în ceriuri și veacinică. Nu lepădați
dară îndrăznirea voastră, carea are mare
36 dare de plată! Că aveți trebuința răbdă-
rii, ca, voia lui Dumnezău făcîndu-o, veți
37 lua făgăduința. Că „încă puțin cîtuși, cî-
tuși, Cel ce e viitoriu veni-va și nu va zăbovi“.
38 Iară „cel drept den credință va trăi, și de
să va apăra, nu bine va sufletul Mieu întru
39 el“. Iară noi nu sîntem ai apărării spre
peire, ce ai credinții spre cîștigarea sufletului.

CAP XI

1 **S**i credința iaste ființa celor nădej-
2 duite, lucrurilor celor ce nu să vād
3 dovediri. Pentru că întru aceasta
s-au mărturisit cei bătrîni. Cu
credința socotim să să fie înteme-
iat veacurile, cu graiul lui Dumnezău, ca
nearătîndu-să ceale ce să vād că s-au făcut.
4 Cu credința mai multă jîrtvă Avel decît
Cain au adus lui Dumnezău, pren carele s-au
mărturisit a fi drept, mărturisind Dumne-
zău de darurile lui; și prenr-însa, murind,
5 încă grăiaște. Cu credința Enoh s-au
mutat ca să nu vază moarte: și nu să
află, căci l-au mutat pre el Dumnezău,
6 pentru că mai nainte de mutarea lui s-au
mărturisit că au bine-plăcut lui Dumnezău.
7 Și fără de credință cu neputință e a
bine-plăcea, că trebuie să crează cela
ce să apropie la Dumnezău, că iaste, și
celora ce-L caută pre El dătătoriu de pla-

7 tă să face. Cu credința arătîndu-să lui
Noe de la Dumnezău pentru ceale ce încă
nu să vedea, temîndu-să, au meștersuguit
chivot spre mîntuirea casei lui; pren carea au
osîndit lumea, și dreptății cei după credință
8 fu moștenitoriu. Cu credința chemîndu-
să Avraam, ascultă a ieși la locul carele vrea
să-l ia spre moștenire și ieși, neștiind unde
9 vine. Cu credința au nemernicit la pă-
mîntul făgăduinței, ca pre un pămînt strein,
în corturi lăcuind cu Isaac și cu Iacov, cei
dempreună moștenitori aceiaș făgăduință.
10 Pentru că aștepta cetatea cea ce avea teme-
liile, al căriia meșter și lucrătoriu iaste
Dumnezeu. Cu credința și sîngură Sarra
11 puteare spre izvodire de sămînță au luat și,
afară den vreamea vîrstei, au născut, de
vreame ce credincios au socotit pre Cela ce
au făgăduit. Pentru aceea, și dentru
12 unul, încă omorît fiind, s-au născut, și
aceastea—cumu-s stealele ceriului la mul-
țime și ca năsipul cel nenumărat de la
țarmurile mării. După credință au murit
13 aceștea toți, neluînd făgăduințele, ce de
departe pre eale văzînd, și adevărindu-se și
închinîndu-se și mărturisind că streini și
nemernici sînt pre pămînt. Pentru că
14 ceia ce zic unele ca aceastea arată că moșie
caută. Și, de ș-ar fi adus aminte de ceaea
15 de la carea au ieșit, ar hi avut vreame a să
întoarce. Iară acum mai bună pohtesc,
16 adecă cerească. Pentru aceea nu să ruși-
nează de ei Dumnezău a Să numi lor Dum-
nezău, pentru că au gătit lor cetate. Cu
17 credința aduse Avraam pre Isaac, ispitindu-
se: și pre cel sîngur născut îl aducea cela ce
făgăduințele priimise! Cătră carele s-au
18 grăit că „Isaac să va chema ție sămînță“.
Gîndind că și den morți a învie putearnic e
19 Dumnezău: pentru aceea pre el și în pildă
l-au adus. Cu credința pentru ceale vii-
20 toare au blagoslovit Isaac pre Iacov și pre
Isaf. Cu credința Iacov, murind, pre fieș-
21 tecarele den fiii lui Iosif au blagoslovit și
„s-au închinat la marginea toiagului lui“.
22 Cu credința Iosif, murind, pentru ieșirea
fiilor lui Israil au pomenit și pentru oasele
lui au poruncit. Cu credința Moisi, năs-
23 cîndu-se, s-au ascuns trei luni de părinții
lui: căci au văzut iscusit copilul și nu s-au
24 temut de porunca împăratului. Cu cre-
dința Moisi, mare făcîndu-se, tăgădui a să
25 zice fecior featei lui Faraon, Mai mult
alegînd împreună să pață rău cu norodul
lui Dumnezău, decît să aibă cea trecătoare
26 a păcatului dulceață; Mai mare bogăție
socotind, decît ceale den Eghipet comori,
27 ocară lui Hristos, pentru că căuta la darea
platei. Cu credința au lăsat Eghipetul, nete-
mîndu-se de frica împăratului, pentru că pre
Cel nevăzut ca cum L-ar vedea au îngăduit.

28 Cu credința au făcut Paștele și vărsarea
 29 sîngelui, ca nu cel ce pierdea pre cei dentîiu
 30 născuți să să atingă de ei. Cu credința
 31 au trecut Marea Roșie ca pre uscat, carii is-
 32 pită luînd eghipteanii, s-au înecat. Cu cre-
 33 dința zidurile Ierehonului au căzut, încun-
 34 jurîndu-se în șapte zile. Cu credința Raav
 35 curva n-au perit împreună cu cei ce n-au
 36 ascultat, priimind pre iscoade cu pace. Și
 37 ce încă voi mai zice? Pentru că sîrși-mi-se-
 38 va mie vreamea povestind pentru Ghedeon
 39 și Varac și Sampson și Ieftae și pentru David
 40 și Samuil și prorocii! Carii pentru credința
 au biruit împărății, au făcut dreptate, au
 dobîndit făgăduințele, au astupat gurile
 leilor, Au stins putearea focului, au scă-
 pat de ascuțitul sabiei, s-au întărit de slăbi-
 ciune, s-au făcut tari în război, taberile
 vrăjmașilor au înfrînt. Luară muierile,
 dentru înviare, pre moștii lor; iară alții s-au
 muncit, nepriimind mîntuirea, ca mai bună
 înviare să dobîndească. Și alții de bat-
 jocuri și de bătăi ispită au luat și încă în
 legături și în temniță; Cu pietri s-au
 omorît, fierăstruitu-s-au; ispititu-s-au, cu
 ucidere, de sabie au murit, îmblat-au cu co-
 joace, cu piei de capre, lipsindu-se, necăjin-
 du-se, chinuindu-se — Căroră nu era
 vreadnică lumea —, în pustiiu rătăcind și în
 măguri și în peșteri, și în crăpăturile pămî-
 ntului. Și aceștea toți, mărturisindu-
 se pre credință, n-au luat făgăduința,
 Dumnezău pentru noi oarece mai bun mai
 nainte văzînd, ca nu fără de noi să să
 săvîrșască.

CAP XII

1 **L**erept aceea și noi, avînd atîta nor
 de mărturii prejur noi zăcînd, sar-
 cina toată lepădînd și păcatul cel
 cu bun prilejiu, pre răbdare să
 2 alergăm la lupta ce iaste înaintea
 noastră; Căutînd spre începătoriul cre-
 3 dinții și săvîrșitoriul Iisus, Carele, în locul
 bucuriei ce era înaintea Lui, răbdă cruce,
 de rușine negîndînd, și de-a direapta scau-
 4 nului lui Dumnezău au șazut. Pentru că
 socotiți pre Cela ce ca aceasta împotrivre
 au răbdat de cei păcătoși spre El, ca să nu
 5 vă osteniți, sufletele voastre slăbind. Că
 încă nu pînă la sînge ați stătut împotrivă,
 spre păcat împotrivă lepădîndu-vă. Și
 6 ați uitat mîngîierea carea voao ca unor fii
 povestește: „Fiul Mieui, nu fi nebăgătoriu
 de samă de certarea Domnului, nici te slăbi,
 7 de Dînsul muștrîndu-te. Pentru că pre
 carele iubește Domnul îl ceartă și bate pre
 8 tot fiul pre carele îl priimește“. De
 veți răbda certarea, ca unor fii voao Să
 apropie Dumnezău. Căci care iaste fiul pre
 carele nu-l ceartă tatăl? Iară de sînteți

fără de învățătură căriia părtaș s-au făcut
 toți, poate fi că copili sînteți, și nu fii.
 9 Apoi, pre ai trupului nostru părinți avemu-i
 certători și ne înfruntăm; nu cu mult mai
 10 vîrtos ne vom supune la Părintele duhurilor
 și vom trăi? Pentru că ceia spre puține
 11 zile, după cum li să părea lor, certa, iară
 Acesta, spre folos, ca să ne împreunăm svin-
 țirii Lui. Și toată certarea într-acei ceas
 12 nu ni să pare de bucurie a fi, ce de mîhnire;
 iară mai apoi roadă de pacea dreptății dă
 13 celor ce pre ea sînt deprinși. Pentru
 aceea ceale slobozite mîni și ceale slăbă-
 14 noage genuche îndireptați-le. Și roade
 15 dreapte faceți picioarelor voastre, ca nu ce
 e șchiop să să răstoarne, ce să să vindece
 mai vîrtos. Pacea gonîți cu toți și svin-
 țirea, fără de carele nimenea nu va vedea
 16 pre Domnul; Socotînd ca nu neștine
 să fie scăzut den darul lui Dumnezău, ca
 nu vreo rădăcină de amărăciune, în sus
 17 odrăslînd, dodeiaște, și pre aceasta să vor
 pingări mulți. Să nu fie cineva curvariu,
 18 au spurcat ca Isaf, carele pentru o mîncare
 au vîndut nașterile dentîiu ale lui. Pentru
 19 că știți că și mai apoi, vrînd să moștenească
 blagoslovenia, să îndelungă, pentru că loc
 de pocăință n-au aflat, măcară că și cu la-
 20 crămi o au cerșut pre ea. Pentru că nu
 v-ați apropiat la măgura ce să pipăia și arsă
 21 cu foc și cu nori și cu întunearec și cu ceață,
 Și la sunet de trîmbiță și la glas de graiuri,
 22 carele auzindu-l, să feriră, ca să nu să mai
 adaogă lor cuvînt, — Pentru că nu putea
 23 răbda ce să răspundea: „Măcară fiară de
 să vrea atinge de măgură, cu pietri să vrea
 24 omorî, au cu zvîrlituri să vrea săgeta“. Și
 așa înfricoșată era cea ce să nălucia, Moși
 25 zise: „Plin de frică sînt și de cutremur“ —,
 Ce v-ați apropiat la măgura Sionului și la
 26 cetatea lui Dumnezău celui viu, la Ierusalim
 cel ceresc, și la zbor de zeci de mii de
 27 îngeri. Și la besearca celor dentîiu năs-
 cuți, în ceriuri scriși, și la Judecătoriul tutu-
 28 ror, Dumnezău, și la duhurile dreptilor
 ceale săvîrșite, Și al testamentului nou îm-
 păcătoriu Iisus și cu stropirea sîngelui, mai
 29 bune grăind decît Avel. Căutați nu pără-
 siți pre Cela ce grăiaște. Că de n-au scăpat
 30 aceia părăsînd pre Cela ce pre pămînt era, cu
 mult mai vîrtos noi, ceia ce pre Cel den ceriu
 31 urîm, Al Căruia glas pămîntul au cutremu-
 rat atuncea, iară acum S-au făgăduit zicînd:
 32 „Încă o dată Eu voi clăti nu numai pămîn-
 33 tul, ce și ceriul“. Iară acest „încă o dată“ arată
 34 primenirea celor ce să clătescu, ca unor fă-
 cute, ca să rămîie ceale ce nu să clătescu.
 35 Pentru aceea, împărăție neclătită luînd,
 36 avem dar pre carele slujim cu bună plăcea-

re lui Dumnezeu, cu rușine și teamere.
29 Pentru că „Dumnezeul nostru focu iaste mistuitoriu.“

CAP XIII

1 **I**ubirea de frați să rămîie.
2 De iubirea de striini nu vă uitareți,
3 pentru că pren aceasta, neștiind, oarecarii sălășluiră îngeri. Aduceți-vă aminte de cei legați, ca cînd aș fi legați; cu cei ce pat rău, ca cum și voi
4 sînteți cu trup. Cinstită e nunta întru toate și culcarea nespurcată, iară pre curvari și pre preacurvari judeca-i-va Dumnezeu.
5 Neîubitori de argint să vă fie obiceiul, destuliți fiind cu cealea ce aveți, pentru că El au zis: „Nu te voiu lăsa, nici te voiu părăsi.“
6 Deci cu îndrăznire noi să zicem: „Domnul îm iaste mie ajutoriu și nu mă voiu teame: ce-m va face mie omul?“ Aduceți-vă aminte de povățuitorii voștri, carii au grăit voao cuvîntul lui Dumnezeu; căroră căutînd istovul petreacerii, asemănați-vă la credință!
8 Iisus Hristos, ieri și astăzi, acestași e, și în veaci! Cu învățături de multe fealiuri și striine nu vă învăluiți; pentru că bine e cu daru să să adeverească inima, nu cu mîncări, întru carele nu s-au folosit ceia ce au
10 umblat. Avem jîrtăvnic den carele a mîncă nu avem voie, cei ce slujescu cortului.
11 Pentru că al căroră dobitoace „sînge să bagă înlăuntru, pentru păcat, la ceale sfinte“, pren arhiereu, ale acestora trupuri „să ardu afară den tabără“. Pentru aceaea și Iisus, ca să sfințească pren sîngele Lui pre norod,
13 afară den poartă au pătimit. Deci să ieșim cătră El afară den tabără, ocară Lui purtîndu-o. Pentru că nu avem aici cetate stătătoare, ce cea viitoare căutăm.
15 Pren El dară aducem jîrtvă de laudă pururea lui Dumnezeu, adecă roada buzelor ce mărturisescu numele Lui. Iară a facerii de bine și a împreunării nu uitareți; pentru că, cu jîrtve ca aceastea, bine să place lui
17 Dumnezeu. Plecați-vă povățuitorilor voștri și vă supuneți, pentru că ei priveaghe pentru sufletele voastre, ca să dea samă, ca cu bucurie aceasta să o facă, și nu suspinînd, pentru că fără de folos iaste voao aceasta.
18 Rugați-vă pentru noi; pentru că nădejduim că bună știință avem, întru toate binevrînd să petreacem. Și mai mult rog aceasta să faceți, ca mai curînd să sosescu la voi.
20 Iară Dumnezeuul păcii, Cea ce au scos den morți pre „Păstoriul oilor“, pre Cel mare, „în sînge de făgăduință veacinică“, pre
21 Domnul nostru Iisus, Să vă întemeiaze pre voi în tot lucrul bun, ca să faceți voia Lui, făcînd întru voi ce e bine-plăcut înaintea Lui, pren Iisus Hristos, Căruia e mărirea în veacii veacilor. Amin. Și rog pre voi, fraților, îngăduiți cuvîntul mîngîie-

rii, pentru că pre scurt am scris voao. Să știți pre fratele Timotheiu că e slobod; cu
23 carele, de va veni mai curund, vedea-voiu pre voi. Închinați-vă tuturor povățuitorilor voștri și tuturor sfinților. Închină-să
24 voao cei de la Italia. Darul cu toți cu
25 voi. Amin.

Cătră evrei s-au scris de la Italia, pren Timotheiu.

